

ಚಿತ್ರ: ಶಶಿಧರ್ ಹಳೇಮನಿ

ಸಿಡುಕು ರಾಜನ ದುಡುಕು ನಿರ್ಧಾರ

■ ಎಂ.ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವೊಂದನ್ನು ಧರ್ಮಸೇನನೆಂಬ ರಾಜ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಸಮರ್ಥ ರಾಜನಾದರೂ ಮಹಾ ಮುಂಗೋಪಿಯಾಗಿದ್ದ. ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಚೂರು ತಪ್ಪಾದರೂ ಸಾಕು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಮನಬಂದಂತೆ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಳನಳಿಸುವ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ ತಿಳಿಯಾದ ನೀರಿನ ಕೊಳವೂ ಇತ್ತು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಚಿನ್ನದ ಗರಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಂಸಗಳು ಆ ಕೊಳವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಆ ರಾಜ ಪ್ರತಿದಿನ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಹಂಸಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಗರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಅದೇ ಕೊಳದ ಬಳಿ ಒಂದು ಕೊಕ್ಕರೆ ಬಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿತು. ಇಲ್ಲೇ ವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಹಂಸಗಳು 'ಏ ಕೊಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ? ಇದು ನಮ್ಮ ಜಾಗ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗು' ಎಂದವು. ಅವುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅದು ಸೀದಾ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ 'ಎಲೈ ರಾಜನೇ ಉದ್ಯಾನವನದ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಂಸಗಳು ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟವು. ಸದಾ ಕಾಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದೇ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಡಿ. ಅವು ತಾವೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಜಂಭಪಡುತ್ತ ಮೆರೆದಾಡುತ್ತಿವೆ' ಎಂದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿತು. ಅದರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದ ರಾಜ ಕಿಂಚುತ್ಸೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ದುಡುಕು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನೇ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ 'ಸೈನಿಕರೇ ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಆ ಹಂಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂದು ಹಾಕಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೋ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತ ಜಾಣ ಹಂಸಗಳು ಸೈನಿಕರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದವು.

ಆಗ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಯಾರ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಜೀವಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂದೂ ಕೊಳದ ಬಳಿ ಬಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಹಂಸಗಳು ಚಿನ್ನದ ಗರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಹಂಸಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗರಿಗಳೂ ಸಿಗದಂತಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬುವುದು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ರಾಜ ಕೊಳದ ಬಳಿ ಬಂದರೂ ಕೊಕ್ಕರೆ ಗಮನಿಸದೆ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಛ! ನಾನು ಎಂತಹ ಆತುರದ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಂಸಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಕೊಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ಸೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಚಿನ್ನದ ಗರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು' ಎಂದು ಪೇಚಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೊಕ್ಕರೆ 'ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಮಹಾರಾಜಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಮೊದಲೇ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಬೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಪರೀತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. ಅವನು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆದು 'ಆ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ನೀತಿ: ದುಡುಕು ನಿರ್ಧಾರ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮೂಲ.